

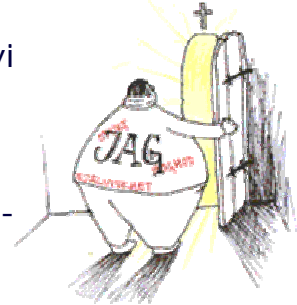

Offenhetskolan Skafferiet...

Se här är jag ...

Se, här är jag ...

Jesaja säger så. Han säger lite mer än så (6:8). Men vi citerar honom ofta bara så långt. **Se, här är jag!** Se mig! Se stackars stora, duktiga, lilla JAG! Så lättsårad. Så lättömtålig. Så lättbesviken. Men med ett oändligt behov av att bli uppmärksam. Sedd!

Jesaja hade det svårt med människor omkring sig. Han såg bara falskhet, lögn, smuts och hyckleri. **Jag bor bland ett folk som har orena läppar.** Alla var fifflare. Precis som vi svenskar.

"Allt är bara synd och flärd i våran lilla värld ..."

(citat från tant Sofia ur "Folk och rövare i Kamomilla stad").

Det hjälpte inte vad Jesaja sa. Det hjälper sällan vad du och jag säger.

Vid den här tiden skakades nationen av något som blev det allmänna samtalsämnet: Kungen dog. Vem skall nu sitta på tronen? Vem skall nu se till att det inte blir som på Domartiden: **Vid den tiden fanns ingen kung i Israel. Var och en gjorde vad honom behagade** (Domarboken 21:25).

För att förstå hur allvarlig situationen då var, låt oss ge en tillbakablick på vad som hänt.

Ussia hade i stort sett varit en bra kung. Han besteg tronen när han var sexton år. Konfirmationstiden ett par år tidigare hade satt djupa spår. **Han sökte Herren**, berättas det. Så länge han gjorde det, gick det honom väl.

Tydligen omgav han sig med goda ministrar. Bostadsdepartementet kunde visa upp fina resultat. Man byggde torn och brunnar och städer och mycket annat. Bostad åt alla, var parollen. Försvarsministern var mycket duktig. Han skapade en stor krigshär på 307.500 man som stred med kraft och mod och var kungens hjälp mot fienden.

Industridepartementet ägnade sig särskilt åt vapenindustri. Man gjorde **krigsredskap, konstfullt uttänkta**. (Är det detta som kallas krigskonst?) Den stoltaste av alla ministrar var nog jordbruksministern. Han hade kungens särskilda stöd, ty kungen **var en vän av åkerbruk**. Det blev arbete åt alla genom både boskapsskötsel, jordbruk och vinodling. Och ryktet om Ussia nådde vida omkring, ty han blev mycket mäktig.

Se här är jag ...

Men nu hände det som ofta händer med dem som fått för mycket makt. **Hans hjärta blev högmodigt.** Förhållandet till kyrkan blev spänt. Detta berodde inte så mycket på kyrkoministern. Hon gjorde så gott hon kunde. Men kungen själv började leka gud. Han brydde sig inte om vad Gud hade sagt. **Han förbröt sig trolöst mot Herren, sin Gud.** Han gjorde något som upprörde många. Han blandade sig i kyrkans inre angelägenheter. Han gick in i Herrens tempel för att tända rökelse på rökelsealtaret.

Då blev prästerna upprörda. Profeten Asarja fick ihop en kyrklig samling med åttio av **Herrens präster, oförskräckta män.** De gick rakt in till kungen. Och de talade skarpa ord till honom: **Gå ut ur helgedomen!** Och kungen blev arg. Han blev alldeles vit av ilska. Inte röd utan vit. Spetälskan drabbade honom. Och från den stunden fick han leva isolerad i ett särskilt hus. Och från och med nu blev förhållandet mellan staten och kyrkan spänt. Staten var sjuk och kyrkan var svag. Två världar utan förbindelser.

Men nu hade alltså kungen dött. Alla gick där och undrade: Vem skall nu sitta på tronen?

Det var då Jesaja gick till kyrkan i Jerusalem. Han brukade ofta gå dit. Även om han visste att samme gamle präst skulle stå där framme och mässa samma gamla litania och samme kantor skulle böla fram sin sång från läktaren och samma gamla kyrktanter och kyrkgubbar skulle sitta där och sucka och samma vilsna, tuggummituggande, freestyleskadade konfirmander skulle sitta där på första bänk. Jesaja gick dit. "Det är inte tråkigt i kyrkan", sa han till sig själv, "det är inte tråkigt. Det är bara så att jag ibland upplever det tråkigt".

Men plötsligt, mitt i denna gamla vanliga gudstjänst hände något. Ett bländande ljussken! En himmelsk sång! Ett brus av jubel! En omslutande Närvaro ... En utstrålning från den himmelska tronen! **Jag såg Herren,** berättade Jesaja efteråt. Bara ett ögonblick. Hans livs viktigaste ögonblick. **Mina ögon har sett Konungen, Herren Sebaot.**

Att se in i någons ögon som ser på en med kärlek, ömhet och smärta, kan vara svårt. Jesaja fick se in i Guds smärta men det klarade han inte. Han kände sig genomskådad, genomavslöjad av Kärleken. Nu var det inte längre de andra som var ruttna och falska och smutsiga. **Ve mig, jag förgås! Ty jag har orena läppar ...**

Att med egna ögon få se honom som är **HELIG, HELIG, HELIG** måste vara förskräckligt. Förskräckligt eftersom Gud är så hel, så full av skönhet, så fylld av kärlek och godhet. **Ingen kan se Gud och leva** (2 Mos 33:20).

Se här är jag ...

Vill du komma till rätta med ditt stora, stackars, lilla, duktiga, ömtåliga JAG, så lyd dessa uppmaningar: **se Guds lamm ... se på Jesus ... se din Konung.** I pupillens mitt, i ditt livs centrum, finns inte längre spegelbilden av dig själv. Där finns korset, stopptecknet för ditt stora jag. **Jag har blivit korsfäst med Kristus, men jag lever, fast inte längre jag själv, det är Kristus som lever i mig** (Gal 2: 19-20).

Precis som Jesaja fick en beröring av altarets eld, behöver vi de ständigt återkommande mötena med honom, som "rör vid oss med händerna som korset bar". Och vi behöver lära oss att lyssna inåt: det han gjorde på Golgota, det gjorde han för oss. **Kristi kropp för dig utgiven! Kristi blod för dig utjutet.** Och när vi hör de orden kan vi efteråt säga: **Brann inte våra hjärtan när han talade till oss** (Luk 24: 32).

Nu får vi en ny drivkraft inom oss.

Inte skuldkänslorna. Inte kraven. Inte alla borde och måste

Kärleken driver oss. **KRISTUS I MIG.**

Hans fråga: Vem skall jag sända till de trötta, missmodiga, vilsna i Sverige? Vem vill gå med mig till de uppgivna, illa medfarna och hjälplösa? Den frågan kanske får ditt svar: **Se, här är jag, sänd mig!**

Bengt Pleijel

Ger vandringen ilska, grubblor, tröster och glädjor?
Bengt finns på Internet: www.bibelskolan.com

Se här är jag ...

Till eftertanke:

Lyssna till serafernas sång:

**HELIG, HELIG, HELIG
ÄR HERREN SEBAOT,
HELA JORDEN ÄR FULL
AV HANS HÄRLIGHET.**

(Jes 6:3)

Läs om Ussia i 2 Krön 26 och Jesaja 6:1-8

Frågor:

Känner du dig ibland trött på dig själv? Och trött på din församling?
Har du upptäckt korset, stopptecknet för ditt stora, stackars jag?
Har du upptäckt nystarten på andra sidan korset, den helige Andes liv
och glädje?

Bibelord med hemligheter i:

**Jag har blivit korsfäst med Kristus,
men jag lever,
fast inte längre jag själv,
det är Kristus som lever i mig.**

(Gal 2:19-29)

Bön:

Herre, gör mig klarsynt över hur det egentligen står till med mig.
Och med min församling.
Är vi aningslösa?
När Du, Herre, drar oss närmare dig, låt oss då inte bara få se vår trasighet
utan också hur Du som är helig, helig helig kan hela och upprätta och ge oss
nytt liv.

**Hela du mig, så blir jag helad.
Fräls mig du, så blir jag frälst.
Ty du är mitt lov**

(Jer 17:14).